

అడల్ట్ జిన్నీ కథ

A

పున్నమి చంద్రుడు

“ఎ

వండోయ్ శ్రీవారు!
టిఫిన్ చేద్దురు రండి”

“నిన్నిలా కౌగిలించుకొని పదిరోజులొత్తోంది, ఒక ముద్దు లేదు ముచ్చలా లేదు. ఇక నా వల్ల కాదు” అంటూ ఆమెను తన కౌగిల్లో బంధించాడు.

గదిలోకొస్తూ పిలిచింది చందన. అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చినట్లుంది, కురులింకా ఆరలేదు. లెమన్ గ్రీన్ శారీ ఆమె పచ్చని ననుపైన దేహానికి అల్లుకొని మురిసిపోతోంది.

అసహనంగా కూర్చొని రిమోట్ తో టీవీ ఛానెల్స్ తిరగేస్తున్న చంద్రహాస్ ఆమెను చూసి నిట్టూర్చాడు. ఆ నిట్టూర్పులో ఎన్నో భావాలు! అవి ఆమెకు మాత్రమే అర్థమవుతాయి.

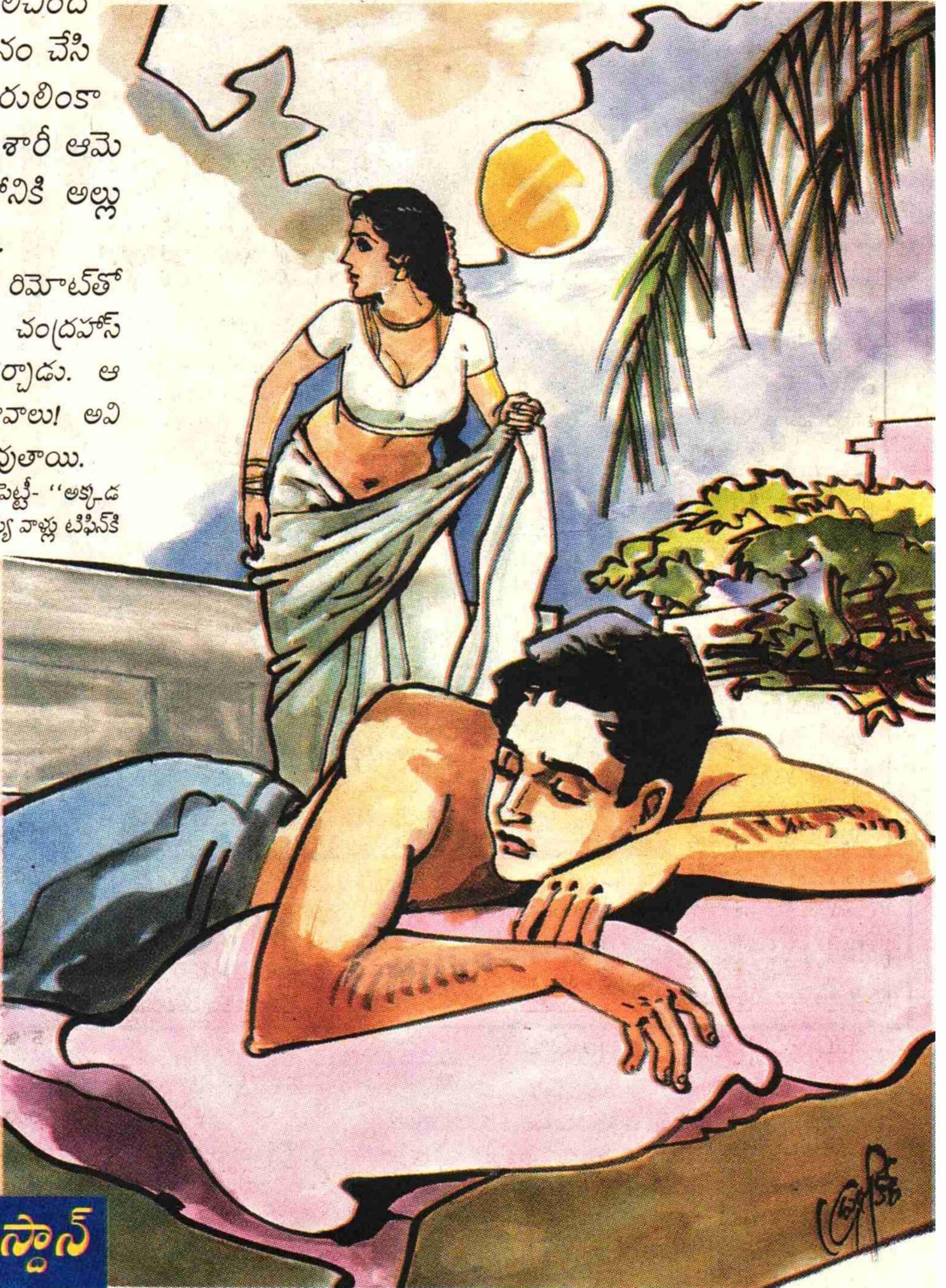
అర్థమయినా కానట్టు ముఖం పెట్టి- “అక్కడ నాన్నగారూ, బాబాయీ, అన్నయ్య వాళ్లు టిఫిన్ కి కూర్చొని మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు” చెప్పింది.

అతని చూపు-దొండపండులా ఎర్రగా గులాబీ మొగ్గల్లా ముచ్చటగా ఉన్న ఆమె పెదాల మీదే కేంద్రీకృతమయింది. అది ఆమె గమనించినా, గమనించనట్టు-

“త్యరగా రండి! అవతల నాకు చాలా పనులున్నాయి. పెళ్లింట్లో ఇలా పట్టింపులకు పోకూడదు” రిక్వెస్టుగా చెప్పింది.

అతను లేచొచ్చి ఆమె నాజూకయిన నడుం చుట్టూ చేతులు వేసి ఆమెను అమాంతం దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

“అయ్యో! వదలండి ప్లీజ్! ఎవరన్నా వచ్చేస్తారు” అతని పట్టు నుంచి విడిపించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ భయంగా చెప్పింది.

యం.డి. యస్థాన్

తన్మయంగా కళ్లు మూసుకుందామె. కానీ అది ఒక్క ఉణమే. ఆ వెంటనే తేరుకుని మళ్ళీ తప్పించు కునే ప్రయత్నాన్ని పునఃప్రారంభించి- "ఏం చేయ మంటారు? నా తోబుట్టువు పెళ్ళికి ఆమాత్రం ముందు రావడం తప్పా?" అడిగింది.

"అదీ తప్పని నేనన్నానా? ఇలా నాతో తప్పిం చుకొని తిరగడం మాత్రం చాలా పెద్ద తప్పు" పాలశంఖం లాంటి ఆమె మెడవంపులో ముద్దుల ముద్రలు ఏకధాటిగా వేస్తూ అన్నాడు.

"నేనొచ్చి ఇన్ని రోజులయితే ఆఫీసుం దంటూ నిన్న రాత్రికొచ్చారు. అప్పటికే ఇల్లు పెళ్ళికొచ్చిన దగ్గరి బంధువుల్లో నిండిపో యింది. ఇక మనకు ఏకాంతం ఎలా దొరుకుతుంది?"

అతని చెవి దగ్గర గుసగు సగా చెప్పింది. ఆమె స్వరంలో విరహ బాధను స్పష్టంగా గమనించాడతను.

"మనకు ఏకాంతం కల్పించాలన్న ధ్యాస మీ పెద్దవా ల్లకుండా. మన పెళ్ళి జరిగి సంవ త్సరాలు కాలేదు. నెలలే అయ్యాయి" మృదువయిన ఆమె చెక్కిలిని ముని పంట నొక్కుతూ అన్నాడు.

"సరేలేండి! అసలే వాళ్లు పెళ్ళి హడావిడిలో సతమతమవు తుంటే ఇంకా మన ఏకాంతం గురించి ఆలోచించే తీరికెక్క డిదీ? అయినా ఈరోజూ రేపూ ఓపిక పట్టలేరా? మనింటికెళ్ళాకా స్వామివారికి వడ్డీతో సహా శృంగార నైవేద్యం సమర్పించుకుంటా నుగా"

అది చూసి చందనకు జాలనిపించి కళ్ళతోనే 'సారి' చెప్పింది.

"టిఫిన్కి రమ్మంటున్నారు మీరిద్దర్నీ" చెప్పింది శ్రావణి.

★ ★ ★

వంటింట్లో కూరగాయలు తరుగుతూ తన వదినకు సాయం చేస్తోంది చందన. ఇంతలో అక్కడకు చంద్రహాస్ వచ్చాడు.

"ఏం కావాలి బాబూ?" అడిగింది చందన వదిన లక్ష్మి.

"అదీ...మంచి నీళ్లండీ" చెప్పాడు.

"మీ ఆయనకు దప్పికయిం దంట. ఆ సంగతి కాస్త చూడమ్మ మరదలు పిల్లా. ఇందాకనగా బాబును పడుకోబెట్టాను. లేచా డేమో చూసొస్తాను" ముసి ముసిగా నవ్వుతూ అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయిందామె.

అతనివైపు చిరుకోపంగా చూస్తూ- "ఏమిటి మీరు? నేనెక్కడుంటే అక్కడకొచ్చేస్తారు? అసలే నేను మిమ్మల్ని కొంగుకు ముడి వేసుకున్నాననీ నన్నం దరూ ఆటపట్టిస్తున్నారు తెలుసా?" అంది.

"ఇందులో ఆట పట్టించడం ఏముందీ? వాళ్లు చెప్పింది నిజమేగా?" ఆమె పక్కనొచ్చి నిలబడ్డాడతను. ఆమె సింక్లో చేతులు కడుక్కొని కుండలోనుంచి చల్లని మంచి నీళ్లు గ్లాస్లో ముంచి అతనికి అందించింది ప్రేమగా.

అతను ఆమె వైపు మురిపెంగా చూస్తూ- "క్షీరసాగరాన్ని మధించి దేవతలు అమృతాన్ని తీస్తే ఆ అమృతాన్ని మధించి బ్రహ్మ నిన్ను

షాక్ తిన్న ప్రయాంక

దివ్యారాజ్ సినిమా తర్వాత అందాలతార ప్రయాంకాచోప్రా స్టార్ తిరిగి పోయినట్లుంది. ఎందుకంటే ఆమె ఇప్పుడు హాట్ ఫేవరెట్ గా మారిపో

యింది. కొలంబోలో మొన్నామధ్య బాంబు పేలుడునించి బయట పడ్డ ఈ భామ ఇప్పుడు తన సత్తా చూపిస్తానంటోంది. సినిమాల్లో చూసే సన్ని వేశాల్ని నిజంగా కొలంబోలో చూడడం షాక్ కి గురిచేసిందని, ఇది ఒక గుణపాఠం లాంటిదేనని చెబుతోంది ప్రయాంకా.

"ఇంకా రెండు రోజులా? ఈ విరహాన్ని ఇక ఒక్క ఉణం కూడా ఓపలేను" అంటూ ఆమె ఎదలో తలదాచుకున్నాడు. ఆమె మత్తుగా అతని తలను తన ఎదకు హత్తుకుంటున్న వేళ తలుపు దగ్గర అడుగుల చప్పుడు వినీ అతన్ని దూరంగా నెట్టి వేసింది. బ్యాటెన్ లేకుండా నిలబడి ఉన్న అతను 'దబ్బు'న మంచం మీద పడ్డాడు.

పైట సర్దుకుంటూ తలుపువద్దకు చూసిన చందనకు తన అన్నయ్య కూతురు నాల్గేళ్ల శ్రావణి కనిపించింది.

"ఏమిటతయ్యా! మావయ్య పడిపోయాడా? షేమ్! షేమ్!" అంటూ అల్లరిగా నవ్వుతూ క్లాప్స్ కొట్టింది.

చంద్రహాస్ ముఖం బేలగా మారిపోయింది.

సృష్టించినట్లున్నాడు" గ్లాస్ అందుకోకుండానే చెప్పాడు.

"హలో శ్రీవారు! ఇది మన బెడ్ రూమ్ కాదు. మీరు కాస్తా ఆ భావావేశాన్ని తగ్గించుకొని ఈ గ్లాసందుకుంటారా?"

"తేనెలోముంచి తీసినట్లున్న నీ పెదాలూరి స్తూంటే నన్ను మంచినీళ్లు తాగమనడం భావ్యమా?"

“ముందు మీరిక్కడనుంచి వెళ్ళండి మహానుభావా! మా పుట్టింట్లో నన్నిలా అల్లరి పెట్టడం మీకు న్యాయమా?”

“శృంగారానికి పుట్టినిల్లనీ మెట్టినిల్లనీ పట్టింపులుండవు తెలుసా?” ఆమె లేత నడుంను గిల్లి ఆమె కళ్ళలోకి అల్లరిగా చూశాడు.

“అయ్యయ్యో! కూర మాడిపోతోంది” అంటూ అక్కడకు లక్ష్మి వేగంగా రావడంతో అతను తడబడి ఆమెకు దూరంగా జరిగాడు.

“ఏమిటమ్మా నా చిట్టి మరదలా. కూరమాడిపోతున్న వాసన కూడా రాలేదా నీకు? అంతేలే ఇష్టసఖుడు సమీపంగా ఉంటే సముద్రాలు పొంగినా పట్టదనీ ఊరికే అంటారా?” కొంటెగా చెప్పింది.

“చాల్లే వదిన!” ఆమె చెంపలు కెంపులయినాయి.

“ఇదిగో!” అంటూ లక్ష్మి చందన చేతికి తాళాలు అందించింది.

“ఏమిటోదినా ఇవీ?”

“విడిదింటి తాళాలమ్మా! నువ్వు మీ ఆయన వెళ్ళి విడిదిల్లు ఎలా వుందో చూసిరండీ. అసలే మీ ఆయనకిక్కడ బోర్గా ఉన్నట్లుంది. అలా వెళ్ళి వస్తే కాస్తేపు కాలక్షేపం అయినా అవుతుంది” గరి

లతో గిన్నెలో కలియబెడుతూ ఓరకంట చందనను గమనిస్తూ చెప్పింది.

“ఇంట్లో యింత పని పెట్టుకొని ఇప్పుడు అక్కడకెందుకొదినా?” అంటున్న చందనను మింగేసేలా చూశాడు చంద్రహాస్.

“ఇక్కడి పనులు చూసుకునేదానికి చాలామంది దున్నారు కానీ నువ్వలా వెళ్ళిరా పో”

ఇంట్లోనుంచి బయటకురాబోతుంటే శ్రావణి ఎదురొచ్చి “ఎక్కడికత్తయ్యా” అడిగింది.

“నువ్వాడుకోవే! ఇప్పుడే వచ్చేస్తాము” ఇబ్బందిగా చెప్పింది చందన.

“నేనూ రానా?” ఉత్సాహంగా అడిగింది శ్రావణి. గతుక్కుమన్నాడు చంద్రహాస్. అటుగా వస్తున్న చందన అన్నయ్య ప్రసాద్ శ్రావణిని చూసి “ఇలా రామ్మా” అంటూ కూతురినేదో మాటల్లో పెట్టి లోపలకు పిల్చికెళ్ళాడు ‘థాంక్స్ బావగారు’ మనసులో అనుకున్నాడు చంద్రహాస్.

బయట వరండాలో వాలుకుర్చీలో నడుం వాల్చీ విసన కర్రతో విసురుకుంటున్న చందన బామ్మ వీళ్ళను చూసి- “ఎక్కడికీ? అలా ఎండన పడి వెళుతున్నారా?” ఆరాతీసింది.

“అదీ.. విడిదింటి దాకా వెళ్ళొస్తాము బామ్మా!” విసుగ్గా చెప్పింది చందన.

“ఇప్పుడెందుకే! సాయంత్రం వేళ్ళొచ్చుగా?” రాగాలు తీసిందావిడ. చందనకు ఏం చెప్పాలో అర్థంకాక చంద్రహాస్ వైపు భయంగా చూసింది. కిటికీలో నుంచి ఇది గమనించిన లక్ష్మి తన అత్తగారికి చెప్పడం, ఆ అత్తగారొచ్చి ఈ పండు ముసలత్తగారికి చెవిలో ఊదటం పళ్ళాడిపోయిన బోసినోరుతో ఆమె ముసిముసి నవ్వులు నవ్వడం అదే గ్రీన్ సిగ్నల్ అనీ వీళ్ళు బయటపడ్డం చక చకా జరిగిపోయాయి. సిగ్నల్ ముద్దుకుపోయింది చందన. అతను ఆమె చిటికెన వేల్చి పట్టుకున్నాడు. ఆమె అతని వైపుకోపంగా చూస్తూ- “చూడండి! మీవల్ల ఇంట్లో అందరికీ తెల్లిపోయింది. ఇప్పుడు నేను వాళ్ళముందు తలెత్తుకొని తిరగలనా?”

రొమాంటిక్ గా నవ్వీ- “సారీరా!” గోముగా అన్నాడు. ఆ విధంగా ఎట్టుకేలకూ ఆ యువజంట విడిదిల్లు చేరుకున్నారు. అతను తలుపు గడియ పెట్టి ఆమెను తన కౌగిలిలో బంధించాడు.

అతని గాఢకౌగిలిలో ఉక్కిరిబిక్కిరయిందామె. “నీకో విషయం చెప్పనా?” ఆమె చెవి దగ్గర గుసగుసగా అన్నాడతను. చెప్పమన్నట్టు అతని కళ్ళలోకి విరహం నిండిన కళ్ళతో చూసిందామె.

“అయ్.. లవ్.. యు” అమె చెవి మీద చిరుముద్దుపెట్టాడు. ఆమె కిసుక్కున నవ్వింది.

Santhigiri®

గురుచరణం శరణం

Discover
Andhra Pradesh
THE KOBINGOR OF INDIA

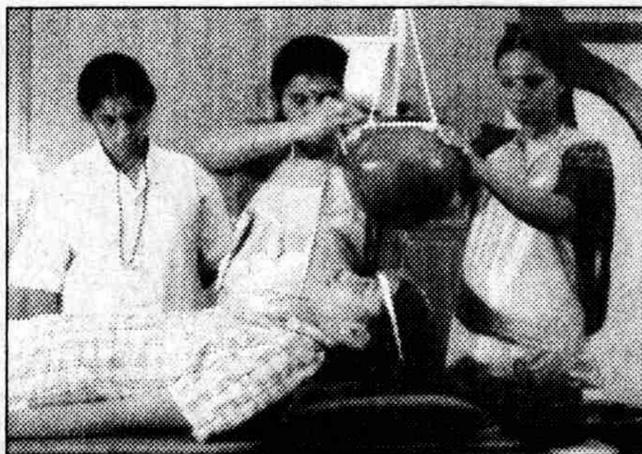
శాంతిగిరి ఆయుర్వేద మరియు సిద్ధ వైద్యశాల

(కేరళ శాంతిగిరి ఆశ్రమం యొక్క అనుబంధ సంస్థ)

ఇం.నెం.4, పావని విల్లాస్, ద్వారకాపురి, హైదరాబాద్-500 082 ఫోన్: 040-23323373

పర్యాటకశాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వారి సమన్వయంతో

కేరళ నుండి ప్రామాణికమైన సంస్థ

- ◆ అన్ని రోజులలో 6.00am నుండి 7.30pm వరకు తెరచి ఉండును.
- ◆ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుండి ఎక్సలెన్స్ అవార్డు.
- ◆ అత్యంత స్వచ్ఛమైన మరియు సాంప్రదాయ పద్ధతులు.
- ◆ కేరళ నుండి పంచకర్మ థెరపిస్ట్ మరియు అంకితభావం గల అర్జులైన, అనుభవం గల మరియు ప్రత్యేకంగా శిక్షణపొందిన డాక్టర్లు.
- ◆ దాదాపు అన్ని రుగ్మతలకు మంచి మందులు మరియు చికిత్స లభించును.
- ◆ సాధారణ పునర్నాశన కలిగించే వైద్య విధానం మరియు చికిత్స ప్యాకేజీలు కూడా లభించును.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఇతర శాఖలు

కామినేని హాస్పిటల్, హైదరాబాద్: 040-30903890 నిజామాబాద్: 08462-221039 కడప: 08562-256302

హర్నబీ హిల్స్: 08571-279302 విశాఖపట్నం: 0891-2799068 విజయనగరం: 08922-287468 విజయవాడ: 0866-5533098

“అయ్ లూ! చెప్పాల్సింది పోయి అలా నవ్వుతున్నావేమిటి?” అడిగాడు.

“నాకు అబద్ధాలు చెప్పడం రాదు బాబూ!” మళ్ళీ నవ్వింది.

మనోహరంగా ఉన్న ఆమె నవ్వును మురిపెంగా చూస్తూ- “నేను చెప్పింది అబద్ధమా?” చిరుకోపంగా అడిగాడు.

“శ్రీమతంటే ప్రేమున్నవారు ఇలా ఇబ్బంది పెట్టరుగా?”

రక్కన ఆమెను వదిలేశాడతను. “అంటే! నేను నిన్ను ఇబ్బంది పెడుతున్నానా?” చిన్నబుచ్చుకున్నాడు, బుంగమూతి పెట్టాడు.

ఆమె చిరుమందహాసం చేసి అతని గుండెల మీదకు వాలి- “రెండు రోజులు ఊరుకుంటే ప్లార్లమి వస్తుందిగా” అంది.

ప్రతి ప్లార్లమి రాత్రి వాళ్ల శృంగారానికి సైప్లెట్ నైట్ మరి! “ఇది ప్లార్లమికి రిహార్సల్స్!” ఆమె మెడ వంపులో అతని పెదాలు ప్రణయగీతాలాపన చేస్తున్నాయి.

“ఇక చాలు కానీ, వెళ్దాం పదండి” అతన్ని విడిపించుకుంటూ చెప్పింది.

“ఇదన్యాయం!”

“ఎంత ఎంత యడమయితే అంత తీపి కలయికల”

“యడమయింది చాలు. ఇక ఒకటోదాం” ఆమెను వెనుకనుంచి కౌగిలించుకున్నాడు.

“వద్దు! ఇప్పటికే మీ మూలాలన అల్లరయింది చాలు. ఇక ఈ అవతారంతో ఇంటికెళ్ళామంటే అంతే సంగతులు”

“అదేం కాదు! మీ వదినగారు (గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చే) కదా పంపించారు? మనకు బోలెడంత టైముంది ఫ్రెష్ అయి వెళ్దాం” ఆమెని పొదివి పట్టుకున్నాడు.

“ఈసారి నుంచి నేను మా పుట్టింటికి రాను బాబూ!” సుఖస్వాదన చేస్తూనే చెప్పింది.

“ఏం పాపం?”

“మీ వల్లే!”

“నేనేం చేశాను?”

“చేస్తున్నది చాలదా?” అతని చిలిపి చేష్టలకు పరవశిస్తూ చెప్పింది.

“తప్పంతా నా మీదే తోసేస్తున్నావు. నీకో విషయం తెలుసా? ఒక మగాడు కాళిదాసయినా, దేవదాసయినా అందుకు కారణం ఒక ఆడదే అయి వుంటోంది. నేనిలా తొందరపడుతున్నానంటే అందుకు కారణం కవిస్తోన్న నీ అందమేగా?” ఆమెను తన వైపునకు తిప్పుకున్నాడు.

ఆమె ఏదో చెప్పబోయింది. అతనా అవకాశం ఇవ్వలేదు, పెదాలను మూసేసాడు. తన పెదాలతో ఆమె తమకంగా అతని జుట్టు పట్టుకొని కాళ్ల మునివ్రేళ్లమీద పైకి లేచింది.

అలా ఆ యువజంట మన్మథసామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించి ఈ జగాన్నే మర్చిపోతున్న వేళ తలుపు మీద చప్పుడయింది.

ముందుగా ఆమె తేరుకుంది. చప్పుడు మళ్ళీ వినిపించేసరికి గబ గబా పైట సర్దుకొని వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

ఎదురుగా ఒక ముసలావిడ!

“ఏమిటి అమ్మాయి! విడిదింటికి లోపలుంచి గడియపెట్టావా?” లోనికొస్తూ ఆరా తీసింది.

“అదీ... ఆ! సాయంత్రం పెళ్లికొడుకువాళ్లు వస్తున్నారుగా.. అన్ని వసతులూ సరిగ్గా ఉన్నాయో లేదో చూస్తున్నాము”

“ఉదయాన్నే మీ అన్నయ్య వచ్చి చూసెళ్ళాడుగా? అయినా పక్కనే నేనున్నానుగా? మంచి నీళ్లు కూడా ఉదయమే పట్టి పెట్టి ఇప్పుడే వంట చేసేదానికి వెళ్ళాను. ఇప్పుడొచ్చి చూస్తే తలుపుకి తాళం లేదు ఏ సిల్ల వెధవల పనో అనుకున్నాను” అంటూ నేలమీద కూర్చుంది.

గాలి తీసిన బెలూన్ లా అయిపోయింది చంద్రహాస్ పరిస్థితి! “ఏదో చెప్పి ఆవిడ్ని ఇక్కడనుంచి తరిమేయి” కళ్లతోనే వేడుకున్నాడు చందనను.

“అసలు మీ తాతగారే బతికుంటేనా?”

అంటూ ప్రారంభించిందావిడ. అలా ఏదేదో చెప్పిస్తూనే ఉంది. అలుపన్నది లేకుండా పురాణం చెప్పినట్టు చెప్పుకుపోతూనే ఉంది.

నిమిషాలు పరుగెత్తి గంటలవుతున్నాయి కానీ ఆమె మాత్రం అక్కడనుంచి ఇసుమంత కూడా కదలేదు. నాన్ స్టాప్ బస్ లా ఆమె నోరు కదుల్తూనే ఉంది. చంద్రహాస్ కు ఓపిక నశించి చందనవైపు కోపంగా చూశాడు. “నేనేం చేయనూ?” కళ్లతో నిస్సహంగా చెప్పిందామె.

అతను విసురుగా అక్కడ నుంచి బయలుదేరాడు. “ఎక్కడికీ? ఆగండి నేనూ వస్తున్నాను” చందన పిలుస్తున్నా పట్టించుకోలేదతను.

తల పట్టుకుంది చందన. ఎప్పుడూ తనమీద అతనికి ఇంత కోపం వచ్చి ఎరుగదు. ఆ ముసలా విడ్డి మింగేసేలా చూసింది చందన.

ఆకాశం నుదుటి మీద నిండుగా వెలిగిపోతున్నాడు పున్నమి చంద్రుడు. మేడమీదకు పాకిన సన్నజాజి పందిరి పక్కన పక్కపరిచింది చందన. రెండురోజుల నుంచి ఆమెతో ముభావంగానే ఉన్న చంద్రహాస్ ఆమెను పట్టించుకోకుండా పడుకొని చుక్కలు లెక్క పెడుతున్నాడు.

మిల్క్ వైట్ శారీ కట్టుకొని, చేతికి ఆదే రంగు మట్టిగాజులు వేసుకొని, కాళ్లకు మువ్వలున్న పట్టీలూ, తలనిండా తురుముకున్న మల్లెలతో రతీ దేవికి ప్రతిరూపంలా మన్మథుడికే మత్తుగొలిపేలా

ఉన్న చందనవైపు చూడనుకూడా చూడట్లేదతను.

ఆమె అతని ముఖం మీదకు వంగి అతని కళ్లల్లో ఆరాధనగా చూస్తూ “వీలుకానప్పుడు వేధించి, వీలయినప్పుడేమో టైమ్ వేస్ట్ చేస్తున్నారు. నైవేద్యం స్వీకరించండి స్వామి” దొండపండులా ఎర్రగా ఉన్న పెదాలను అతని పెదాలకు దగ్గరగా పెట్టి చెప్పింది.

“సరే అయితే! ఈ సింగారమంతా మీ కోసం చేసుకొచ్చిందే. మీకే అక్కరలేదంటే నాకెందుకూ?” అంటూ చీరను లాగేసి అతని ముఖం మీదకు విసిరింది. దుప్పటిని మీదకు లాక్కొని ఒక్కో వలువను వలచి అతనికి కనబడేలా విసిరేసింది.

అతను ఓటమిని ఆనందంగా అంగీకరించి, ఆ దుప్పటిలో దూరాడు. ఎన్నోరోజుల విరహం తన ప్రతాపాన్ని చూపించింది. అతను సముద్రుడయితే ఆమె గోదారి అయింది. ఆ సంగమానికి సాక్షి ఆ పున్నమిచంద్రుడే అయ్యాడు. సన్నజాజి పందిరి వేడి నిట్టూర్పులను తన చల్లని చిరుగాలి స్పర్శతో లాలించాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తోంది.

స్వేదంతో తడిసిన అతని నుదుటి మీద చుంబించి ‘థాంక్స్’ చెప్పిందామె.

“నా మీద కోపం వచ్చినా, ఆ కోపాన్ని మా చెల్లెలి పెళ్లిలో ఏమాత్రం చూపించకుండా దగ్గరుండీ అన్ని పనులూ చేసి పెట్టి మా అల్లుడు వెరీ గుడ్ అనీ మా అమ్మానాన్నల చేతా, మా చందన అదృష్టవంతురాలు అని మా బంధువులచేత అని పించినందుకు” అతని పెదాలకు చిరుముద్దును కానుకగా ఇచ్చింది.

నవ్వాడతను. “పిచ్చీ! నీమీద నాకు కోపం రావడం ఏమిటి? ఏదో కొద్దిగా డిస్సప్పాయింట్ అయిన మాట నిజమేకానీ.. అందుకనీ పూలీష్ గా బిహేవ్ ఎలా చేస్తాను”

“ఆలుమగల మధ్య తొంభై శాతం తగువులు సెక్స్ దగ్గరే వస్తాయట కదా?” అమాయకంగా అడిగింది.

“ఎవరు చెప్పారూ?”

“ఎక్కడో చదివాను”

“ఈమధ్యే నేనూ ఒకటి చదివాను. మొగుడు అలిగితే పెళ్లాం దరిచేరి లాలిస్తుందంట, ఆ లాలింపు మహారంజుగా ఉంటోందంటా” కొంచెం కన్ను గీలాడు.

“యూ!” అంటూ అతని గుండె మీద పిడి గుడ్డు గుద్దింది. అతను ఆమెను మళ్ళీ తన కౌగిలిలో బంధించి- “పున్నమి చంద్రుడికి శృంగారానికి అవినాభావ సంబంధం ఉందట” అన్నాడు.

ఆమె గువ్వలా అతని గుండెల్లో ఒదిగిపోతూ - “నా పున్నమి చంద్రుడు-మీరేగా?” పరవశంగా చెప్పింది.

